SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 189/04-5

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 10. júna 2004 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. Viery Medveďovej, bytom B., pre namietané porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v konaní vedenom pod sp. zn. 2 Cdo 144/03 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. Viery Medveďovej o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 26. mája 2004 doručená sťažnosť Ing. Viery Medveďovej, bytom B. (ďalej len „sťažovateľka“), pre namietané porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 2 Cdo 144/03.

Sťažovateľka uviedla, že 26. apríla 2002 podala Okresnému súdu v Brezne (ďalej len „okresný súd“) návrh na nariadenie predbežného opatrenia proti odporcom – mestu Brezno a Nákladnej automobilovej doprave Brezno, s. r. o.

Dňa 6. mája 2002 a 20. mája 2002 návrh doplnila o nové zistenia a skutočnosti.

Dňa 12. augusta 2002 okresný súd návrh na nariadenie predbežného opatrenia zamietol uznesením č. k. Nc 953/02-39.

Dňa 30. augusta 2002 sťažovateľka podala odvolanie proti uzneseniu okresného súdu.

Dňa 22. októbra 2002 sťažovateľka z časti späťvzala návrh na vydanie predbežného opatrenia.

Dňa 27. novembra 2002 sťažovateľka nahliadla do spisu Krajského súdu v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“).

Dňa 30. januára 2003 krajský súd doručil svoje rozhodnutie sp. zn. 15 Co 2154/02 z 29. novembra 2002 okresnému súdu. Toto uznesenie sťažovateľka prevzala 10. februára 2003.

Dňa 4. marca 2003 sťažovateľka podala dovolanie proti uzneseniu krajského súdu sp. zn. 15 Co 2154/02 z 29. novembra 2002 a 24. marca 2004 prevzala uznesenie najvyššieho súdu sp. zn. 2 Cdo 144/03 z 20. februára 2004.

Medzi podaním dovolania a rozhodnutím uplynul jeden rok a dvadsať dní. Sťažovateľka je toho názoru, že tým došlo k porušeniu jej základného práva na konanie bez prieťahov zaručeného čl. 48 ods. 2 ústavy.

Sťažovateľka žiada, aby ústavný súd rozhodol, že:

„Najvyšší súd SR v Bratislave vo veci vedenej pod sp. zn. 2 Cdo 144/03 spôsobil prieťahy v konaní na základe čoho došlo k porušeniu základného práva sťažovateľa na spravodlivý proces v primeranej lehote upraveného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.

Sťažovateľ žiada o primerané finančné zadosťučinenie.

Najvyšší súd SR v Bratislave je povinný nahradiť sťažovateľovi trovy tohto konania.“

II.

Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v ustanovení § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Sťažovateľka v konaní pred ústavným súdom namietala porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného čl. 48 ods. 2 ústavy postupom (nečinnosťou) najvyššieho súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 2 Cdo 144/03.

Ústavný súd už vo veci sp. zn. II. ÚS 26/95 uviedol, že účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia štátneho orgánu.

Vo veci sp. zn. I. ÚS 10/98 ústavný súd uviedol, že k vytvoreniu želateľného stavu, t. j. stavu právnej istoty, dochádza až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného štátneho orgánu.

Ústavný súd poskytuje ochranu tomuto základnému právu len vtedy, ak bola na ústavnom súde uplatnená v čase, keď k namietanému porušeniu označeného práva došlo alebo porušenie v tomto čase ešte trvalo (I. ÚS 34/99, III. ÚS 20/00, III. ÚS 64/03).

Z tvrdení sťažovateľky, ako aj z uznesenia najvyššieho súdu sp. zn. 2 Cdo 144/03 a z informácie okresného súdu vyplýva, že sťažovateľka toto uznesenie prevzala 24. marca 2004 a sťažnosť ústavnému súdu podala 26. mája 2004 po nastolení právnej istoty. Sťažovateľka sa teda ústavnej ochrany svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov domáhala až v čase, keď k porušovaniu označeného základného práva už nemohlo dochádzať. Ústavný súd preto sťažnosť sťažovateľky odmietol podľa ustanovenia § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. júna 2004